

Sygn. akt VIII Gz 23/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Państwowe Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 8 września 2014 roku, sygn. akt XI GC 712/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 września 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie umorzył postępowanie oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 107 zł tytułem kosztów postępowania (pkt II). W uzasadnieniu wskazano, że powód cofnął pozew z uwagi na spełnienie świadczenia po wniesieniu pozwu, a zatem stroną przegrywającą jest pozwany.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie II domagając się jego uchylenia, obciążenia strony powodowej kosztami postępowania oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu skarżący zarzucił Sądowi I instancji nieuwzględnienie faktu, że spełnienie świadczenia nastąpiło dobrowolnie, a zatem dochodzenie zapłaty na drodze postępowania sądowego nie było konieczne. Pozwany zwrócił uwagę, że do pozwu dołączono jedynie wydruk z dnia 5 lutego 2014 r. w postaci przedsądowego wezwania do zapłaty, brak jest jednak dowodu skutecznego doręczenia tego pisma, jak również dowodu nadania go listem poleconym. D. uzasadnienia stanowiska pozwanego powołano się na przepisy art. 479 (12) § 2 i 4 kpc oraz art. 101 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że pozwany, który płaci należność już po wytoczeniu powództwa, co prowadzi do cofnięcia powództwa, jest stroną przegrywającą sprawę w rozumieniu art. 98 § 1 kpc.

Podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, że powołane w zażaleniu przepisy art. 479 (12) kpc zostały uchylone na podstawie art. 1 pkt 46 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381) i nie obowiązują od dnia 3 maja 2012 r.. Nie mogły mieć one zatem zastosowania w niniejszej sprawie, w której pozew złożono w dniu 4 marca 2014 r.

Nie uzasadnia także stanowiska pozwanego odwołanie się do art. 101 kpc. Zgodnie z tym przepisem zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.

Przepis art. 101 kpc stanowić może jedynie podstawę zwrotu kosztów na rzecz pozwanego, podczas gdy przedmiotem niniejszego sporu są koszty procesu, których zasądzenia domagał się powód. Brzmienie cytowanego przepisu wskazuje nadto, że dotyczy on sytuacji, w której zapadło merytoryczne rozstrzygnięcie (uwzględniono powództwo), a nadto pozwany uznał żądanie pozwu. Żądana z tych przesłanek nie została spełniona w omawianej sprawie, co wyklucza jego zastosowanie do oceny wniosku powoda o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Nie można przy tym zaakceptować twierdzenia pozwanego, jakoby nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Skarżący nie przytoczył żadnych dowodów na poparcie tezy, że spełnienie świadczenia nastąpiło na skutek rozmowy telefonicznej, do jakiej miało dojść w kwietniu 2014 r., a w której powód zwracał się o sprawdzenie płatności wynikającej ze spornej faktury. Podkreślenia wymaga, że faktura ta wystawiona została w dniu 12 lutego 2013 r., a zatem ponad rok przed złożeniem pozwu. Nie sposób podzielić też argumentacji pozwanego o nieskuteczności doręczenia mu wezwania do zapłaty pod adresem prowadzonej działalności gospodarczej. Brak jest jakichkolwiek przeszkód do kierowania przedprocesowych pism pod takim adresem; istotne jest jedynie, by pismo dotarło do strony w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Nie ma podstaw do stosowania w tym zakresie przepisów o doręczeniach dla osób fizycznych obowiązujących w postępowaniu cywilnym. Dotyczą one bowiem doręczeń dokonywanych w toku postępowania przez sąd. Ubocznie jedynie wskazać można, że także w postępowaniu cywilnym – zgodnie z art. 135 § 1 kpc - doręczenia dokonuje się w mieszkaniu, w miejscu pracy lub tam, gdzie się adresata zastanie.

Skarżący nie zaprzeczył, by otrzymał wezwanie do zapłaty z dnia 5 lutego 2014 r., podważając jedynie dopuszczalność skierowania go pod adresem działalności gospodarczej i skupiając się na niedołączeniu do pozwu dowodu nadania listem poleconym i potwierdzenia odbioru wezwania. Nie można przy tym jednak pominąć, że pod adresem (...) dokonywane były skutecznie doręczenia także w niniejszym postępowaniu.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności nieuprawnione jest twierdzenie, iż powód uzyskałby zaspokojenie roszczenia bez wszczynania postępowania sądowego. W konsekwencji za słuszne uznać należy stanowisko Sądu Rejonowego, wedle którego koszty poniesione przez powoda były kosztami niezbędnymi do skutecznego dochodzenia praw i podlegały zasądzeniu od pozwanego na podstawie art. 98 § 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.